

กวาดใบไม้ใจ

ดานใบไม้ป่ายใบไกวพยับ
พลิกใบกลับพับปลิวพลิวไหว
ลมเบาเป่าพื้นสะอื้นใบ
ลมหนักผลัดไสไปเรียวยาย

กวาดใบไปรองกองสุข
ลมรุมเริงร่ำมาร่ำ
ยิ่งกวาดยิ่งแกว่งกลับกลาย
ลมคล้ายหมายคลุมกุมใจ

แลลานไม่เห็นโค้งโปร่งตา
ตามปรารถนานั้นหาไม้
ยิ่งกวาดยิ่งเหนื่อยเมื่อยไป
ลมใหม่ห่มคลุม - อุ่มฝนเท

พนชุ่มเปียกชื้นกลิ่นเกาะใบ
ติดพื้นดินให้ใช้แรงเร่ -
รุกเร้าพลังประดังประเด
เชกเล่ห์กวาดใจในระคะ